

ασήμι

ασήμι, το, ουσ. [<μσν. άσήμιον, υποκορ. του μτγν. άσημον <αρχ. άσημος (χρυσός, άργυρος, δηλ. ασήμι ασφράγιστο, που δεν έχει κοπεί σε νομίσματα)], το ασήμι· το χρήμα: «έχει κρυμμένο ασήμι για τα γεροντάματά του»· στον πλ. **τα ασήμια**, βλ. λ. [ασημικά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας